

REVISTA POLITICĂ.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe un an 7 fr., 6 luni 5 fr. 50 c., 3 luni 3 fr. 75 c.
Pentru aşezările pe an 5 fr., 6 luni 4 fr., 3 luni 2 fr.
Pentru străinătate pe an 12 fr., 6 luni 6 fr., 3 luni 3 fr.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația Împărației arhitectonice Sibiu, așez. Marșilor 47.

Correspondența se va adresa la:
Redacția „Revista Politică” Sibiu, așez. Marșilor No. 27.
Epistole adresate înaintea termenului inserțiunii să se adreseze la administrația.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 18 or., zădări cu litere garantate — și timbru de 30 c. pentru 64-cara publicare.

Închiderea Expozițiunii.

Domnul președinte Parteni Cosma făcându-și de membrii comitetului executiv, în prezența unui public aeri, la 6 oare d. m. a închis expozițiunea cu următorii discurs:

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la încheierea întreprinderii noastre.

Expozițiunea a fost pentru noi, comitet și exponenți, de o potrivă ne-îșperți în asemenea trebi, — un lucru foarte riscat, un lucru greu; ca început însă, putem fi mândri de el, căci deși din partea organelor oficioase, la vedere cel puțin, — am fost ignoranți, putem constata un considerabil rezultat moral, care negreșit va produce fructe binefăcătoare.

Regret numai că în o privință, nu ni-a fost posibilă a ni împlini dorința observată la asemenea întreprinderi — n'am avut adecv fornicerea de a putea publica, afară de expozițiunea vitelor — premiarea înainte de încheierea expozițiunii, ca publicul cercetător să aibă ocaziune și înștiși a aprecia judecata juriului.

Causa a fost: de o parte calamitatea ce provine din lipsa unui edificiu solid, stabil, apt pentru asemenea întreprinderi, fiind constrinși din cauza tempestaților a închide câteva zile localul expozițiunii de năntea publicului și a juriului, — de altă parte sursele duratei expozițiunii, și mai cu seamă mulțimea obiectelor de premiat, în cât juriul, pe lângă tot zelul laudabil de care a fost condus, n'a fost în stare a'și pregăti raportul motivat destul de timpuriu, ca acela să se poată publica înainte de încheiere.

Publicul nostru însă, care este just în judecata sa, va să cumpeți grațiat și cu cari am avut a ne scusa, și sum sigur că va binevoi a ne scusa, care comitatul va ști așa modul, ca publicarea premiilor să se facă cu solenitatea recerută și cât mai curând se devină cunoscută tuturor.

Cu acestua dechiar expozițiunea de încheia.

Se trăiască exponenții noștri!

Revista politică.

Sibiu, în 2 Septembrie.

Întâlnirea împăraților Germaniei și Rusiei a fost prea neașteptată ca să nu denunțăm la o mulțime de explicații. Dintre cele multe câte se șed despre întâlnire punem înaintea publicului un articol din „N. Fr. Presse” de cuprinsul următoriu:

„Nu încape nici o îndoială, că viața lui Alexandru III la împăratul german este un fapt hotărâtor însemnat, care are întinderea acestor doi împărați pentru Europa și în special pentru noi Austriaci, și o putem decât prezumi. Este însă puțin știut, că el s'at întredevere, care se alină pe săvârșitul drum de a ajunge la valoarea unui eveniment, se împinge în ambră prin

întâlnirea celor doi împărați. Amintim viața contelui Andrássy la regele Carol al României în Sinaia. Victoria în această concursivă concursivă, nu numai din cauza curiozității publice, și și dintr'un punct de vedere cu mult mai serios, va fi în partea celor doi împărați.

Discuțiunea publică în privința raportului dintre Austria și România, motivată prin elicitarea contelui Andrássy, a găsit la faptul demn de amintit și dese de recunoaștere, că toate foile, cari trez de bine informate de, ca luptă dintre monarhia noastră și Rusia pentru preponderanța în peninsula Balcanică, începe a se impune și că numai la vederea unui conflict apropiat cu Rusia s'a ridicat pretențiunile fortuoase, ca România să se decidă îndată, dacă în această luptă nu e înlăturabilă, va merge cu noi sau cu Rusia.

Plecând din acest punct de vedere, chiar și acia, cari privesc viața lui Andrássy ca un om de stat, așteptă să fie desemnat politică aore care și speran, că a îndulțat asupra bărbăteșilor de stat români pentru că nu îl regretă să se alieșe de Austria.

Acum însă, când nu ne înclăim, deciziunea României, pretinând a căuta violență, va perde mult din urgența sa și chiar acia care au înțeles că în Rusia în pace. Dacă alădat împărații Francezi și Austrieci deșier nimerit, a schimbă salutaritate în conflict cu țara alături vedea de acest alături să alină cu totul alături vedea de relațiunile între Austria și România, și să se răscăie în așa grad încât nici una nu near lucrăgă, ca vom isbui totul în conflict cu Rusia. Dar de care ce n'aveam motiv a admite eventualitatea din urmă, care ar fi de tot periculoasă, atât acia și în Ungaria trebuie să se admită faptul, că Germania își întărește relațiile amicale cu Rusia fără a sălă alianța cu monarhia noastră; cu alie cuvânt, amical Rusiei nu trebuie să fie înamicul nostru, cum s'a susținut cu amenințări când România.

Drept vorbind, este timpul suprem ca lucrurile să fie privite mai cu sânge rece. Nu înclăim, ca să ne înclăim, pe căsă, care am apucat-o cu ocuparea Bosniei vom ajunge la o lovire cu mare putere slavică, a cărei politică de un secol în coace este îndreptată mereu spre conferința din peninsula Balcanică. Acestă politică are sprinca caracteristic în omogenitatea națională, în comunicarea credinței cu Slavi din țară, și în războiul de independență, atât acia și în Ungaria trebuie să se admită faptul, că Germania își întărește relațiile amicale cu Rusia fără a sălă alianța cu monarhia noastră; cu alie cuvânt, amical Rusiei nu trebuie să fie înamicul nostru, cum s'a susținut cu amenințări când România.

Proapriarea Rusiei de Germania e dovedea cum mai bună că Rusia econd n'are în vederea de a rapa oricând stabilită econd trei ani.

Dacă cu toate aceste se vorbește la noi despre evenimentul unui conflict cu Rusia care ar putea izbucni în fie care zi, acestă este o amenințare a păcii, stabilită cu mare greutate și de care avem atât noi cât și Rusia mare trebuință.

Un din motivele care se circula până acia e hotărârea întredevere depe de la o scriere unui curier transmis la Viena, al cărui raport telegrafic îl stăpâni împărații în Sibiu. Dacă într'un anumit punct de vedere, dar poate fi așa: căl nici un stat nu va fi mai de aproape atins prin conversațiile celor doi împărați, decât că Austria. Dacă într'un anumit punct de vedere, dar poate fi așa: căl nici un stat nu va fi mai de aproape atins prin conversațiile celor doi împărați, decât că Austria.

prărat Vilhelm și Alexandru III să se facă o consimțământ Austrii. Noi nu credem că prin această se va stabili alianța celor trei împărați sau că în urma acestui Austeria și Rusia se vor înclăie asupra împăraților Români, dar întredevere celor doi monarhi va face cu cei de sălă mănăscă mai cu gripă facia războiului. Ea în decursul zilelor din urmă a fost ridicată mai mult de cât ar fi trebuit pentru a arăta căltoarea lui Andrássy la Sinaia în deplină lumina, deși acestă era scopul principal al acestui joc periodic.

Diarole Bucurestene serbară aniversarea războiului dela 1877 și în special zilele, cari amintesc victoriile dela Grivița. Eată ce scrie „Reboinul” (Weiss):

„30 August. Di de mândrie și de doliu național, te salutăm! — Români din toate unghiurile lumii, serbați-o!

Astăzi se împlinesc patru ani, de când prin toate părțile pământului răsună scriere despre asaltul săngerod, dar victorios al bravei noastre oștiri. S'a bătat cu nisce lei tineri oștă și ei o mândrie! — dicea reposedat împărat Alexandru III într'o telegramă cătră augusta sa soție, când i'a anunțat prima victorie a asediului dela Plezna; și admiratiunea generală cuprinsă cu puterea fulgerului întreaga Europă, făcând chiar pe adversarii noștri să retrăcteze neîncrederea ce exprimaser până atunci în privința armatei noastre.

Di de mândrie națională este cea de azi, fiind-că în această di Români au dovedit prin desprețul lor pentru moarte, că nu s'a stins în ei strămoșescă vitejie, pe lângă generoșitatea lor cunoscută, vătându-și sângele, sacrificându-și viața și avecea, pentru a elibera un popor creștin de sub stăpânirea turcească.

Di de doliu este, pentru că mult sânge a curs în acea di, mulți vitezi au perit și mulți au ramas invalizi, pentru totă viața lor.

Acestă di a asediului dela Plezna ne amintesc și ne va aminti totdeauna pe toți acei eroi, cari caz pe câmpurile Balceței, în urma luptelor dela 27, 28 și 30 August, 6 Septembrie și 7 Octombr 1877.

Eroii dela Grivița, Rahova și Smârdan va'u înălțat, Români, în fața lumii, un monument etern, clădit cu dureri și suferințe de tot felul, cimentat cu sângele și oșmentele lor, monument pe care nimic nu'l va pute distruge, nici răutatea dumșanului, nici putstirea timpului!

Voi cei ce trăiți, venenți și înțipăriți pentru totdănea în memoria, în sufletul și în inima voastră, măreță amintirea acestor vitezi, dar cum să moare pentru onoarea armelor române!

Un articol în „Nouva Antologia” intitulat „Alianțele Italiei” se atribuie unui diplomat însemnat. Articolul ȳice: „Isolarea Italiei e o urmare a politicei interne celei sale. În timpul congresului din Berlin desfășurarea împotrivă pe mări a slăbit autoritatea Italiei în străintătate, pentru că Italia înșiși s'a privat de mijloacele ce puteau contribui la o devotare puternică a armatei. Și mai prejudicioasă a fost agitația „Irredenta”, ce a fost prea mult timp susținută pentru prințul Dis-

mark, care împingea pe Austria spre Bosnia, a trebuit să asigure pe aliații sa în contra turburărilor italiene. Aceste lucruri, dicea autorul, au adus o încordare în cât puțin înainte de căderea lordului Beaconsfield fără inevitabil un războiu între Austria și Italia. Lordul Beaconsfield și prințul Bismark au recunoscut pe deplin dreptul Austriei de a declara războiu Italiei. Căderea lui Beaconsfield și venirea lui Gladstone nu împiedicăză încheierea războiului, pe când Italia se pregătia deja. Beaconsfield îndemnează pe Austria să dea Italiei o lecțiune aspră, fără însă a'i permite să micșoreze posesiunile italiene. Deși Gladstone a înlăturat acest războiu, Cairoli ca ministru președinte a comis imprudența să creadă, că amicitia Angliei i este de ajuns și nu mai are trebuintă de alieții amicii. Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru alianță. Însă între locuitorii Italiei și al Francezii Cătră „La Impare cu Gambetta deși era cu el în cele mai amicale relații personale. Anglia i părăsi în Tunisia, pentru că se înțelese cu Franca în privința aceasta pe timpul congresului din Berlin.” Vorbind de pozițiunea după ocuparea Tunisiei, autorul ȳice: „Relațiunile Italiei cu Franca n'aveau tocmai un timbru ostil, o piniune publică eramă aprinsă de cât cercurile otomane. Cabinetul Italian se sfârșea pe foile apăsătoare, germane și franceze se terminase operațiunea de împrumut, ce nu se putea face fără capitaluri franceze. De acea cabinetul acesta să împace lucrurile și să restabilească relațiile de mai înainte cu Franca, ca nu prin această dumșanie să fie silită a permite, ca Germania și Austria să impule condițiunile pentru

gelle. În interior trebuie să se resta-bilească autoritatea legii, să se termine sistemul de apărare și organiza-re armate, pe scurt trebuie să se câștige respectul străinătății pentru Italia, ca Italia să nu pășească ca cel slab în alianță cu cei tari. În fine autorul declară, că Italia poate privi liniștită la politica Austriei în Orient. Irredenta, pentru că e numai instru-mentul radicalilor, nu trebuie să im-pedice alianța cu Austria. În ori ce caz alianța Italiei cu Austro-Germania trebuie făcută cu frunta senină, fără înșoșe, și demnități și nu de frică. O alianță nedemnă o ca venimul me-dical, ce ugresază momentan, dar lasă în urmă germele morții.

Armata și constituțunea.

Casul Göczel, care trece drept simpotom de țară pentru disciplina din armată, a provocat o mișcare de reacție variată. Este un semn curios pentru un corp cum este armata, când ne ivesc asemenea aparente mai ales într'un timp atât de agitat de idei separatistice și într'o monarhie poli-glotă, în care armata este una dintre columbele cele mai tari ale unității monarhice.

Eată cum judecă între altele „D. Ztg.“ cazul din chestiune:

Un eveniment periculos pune In-garia întreagă într'o febră adunăcă. Un locotenent din armată, care re-găsește de cătră consiliul de onoare al divizionii sale destituit din gâr-gara sa pentru cuvântul, că la întrebare incuștorie a capitaniului, dacă într'un caz de rebeliun contra constitu-țiunii ungurești ar demnda să se tragă asupra Ungurilor, a răspuns cu un „Nu!“. El a fost provocat la acest „nu“ într'un mod negentil și prin în-cușări repetate. Primul său răspuns a fost cu totul corect: Un asertum ca este imposibil să se întingă, pentru că împăratul și armata sunt pentru constituțunea ungurească. „Un jurământ politic nu este obligatoric“ replica înteruptul capitaniul.

Dacă această s'a petrecut așa, precum îl povestese acum locotenentul Göczel, condamnatul, și dacă o altă espunere nu va pune lucrul într'o lumină mai favorabilă, unicul vinovat de acest eveniment regretabil cu toate consen-tuențele sale este capitaniul de con-su Wilhelm Lendl, pentru că atât întrebările cât și afirmațiile sale, și de-și despre nevaliditatea jurământelor poli-ticilor, s'au auzit din sine o vătămare gravă, aproape insupărabilă a capului statului. Se presupune despre Impăratul, că acesta, bătânduși joc de jurămintele jurate ar pute să casese constituțunea ungurească la casa de lipsă și cu puterea armelor. „Un jurământ politic este neobligatoric“ — acest cuvânt, chiar infiorător, a eșit din gura unui bărbat, ai căru conșoi în chiamare au trebuit să pună parola și credința de soldat mai pre nu știe ce oricât alt lucrul. Ni se revolta în simțirile dând credențelor evenimentului în forma și formula aceasta; avem firma speranță, că o cercetare de nou a casului de cătră autoritățile militare va aduce o deslușire mai demolitoare asupra în-tregului eveniment regretabil. Ori cum vom judeca asupra modului de pro-cedere a oficerului dimisionat, toți vom fi numai de una părere, că acest capitaniul Lendl a greșit grav.

Atât de asupra momentului personal al evenimentului. Dar în Ungaria In-treagă se vor ridica acum învișuri aprige contra armatei comune, contra consiliului de onoare al divizionii de trupă 31, contra corpului oficerilor. O mișcare adună neprecalculabilă va strabate prin mulțimea poporului, care vede deja această ungurească, în-bească constituțunea ungurească. În-țelegem această întărire și o consi-derăm de un testimoniu onorabil al

ducbui de libertate la vecinii noștri dincolo de Laita, de un semn al firmelor rezoluțiilor de a opune la plănui-torii alac asupra constituțiunii o resis-tență seroasă și înfrângibilă.

Dar dar se poate rătăci, că de altă parte oficiul din armata imperială au fost greu înfrunți prin tonul jurnalelor radicale și prin verdictele de achitare înăntate juraților. Rușinea și injuria ce s'a oțit ocherului austriac în lu-nile din urmă în Ungaria întrece măsura dela aceea ce trebuie să sufere o armată într'o țeară străină. Erei ju-decatoriile din Ungaria un lasat corup-tor oficer totuși făcând această a-cuștățiune, e și un pelecet! Asturele cele mai brutale, cele mai blăstămate asupra armatei și apărătorii acușărilor au potențat nebuna înfășurare a so-voizilor ungurești contra armatei prin discursuri adevărat incendiare.

Ce specual particular: Dincolo de Laita se află la cărmă o națiune ale cărei particularități naționale se bucură de o cultivare ginșeacă. Alo-cuțiunile ce le-a îndropat principiile chironom cu ocaziunea festivităților na-ționale, și de cătră deputații din Ungurești și în decursul cătră deputațiunea academiilor ungurești au fost purtate de spirit maghiar. „Știința ungurească, mărirea patriei ungurești au fost laudate cu cuvinte entusiastice. Deci puțin ci ceva mai surprinzător decât indiferențiamul, cu care numeroase ele-mente naționale maghiare nu se pot împaca cu un șir de instituții ale monarhiei întregi, înăntate de toate însă cu armata comună? Nu provine acest fapt, că o națiune de zone, cum e, care și dacă rămân neaprețit în public, trebuie să ocupe se-riose pe ori ce politic? Nu este în a-cesse lucruri o seriositate mai adună și simbulu unor evenimente mai re-marcabile decât în toate discușiunile publice ertate?

Dar dincoace de Laita? Acei se ivesc înșe stăruințe, care sînt pe deplin a-naologice cu acele ce au provocat po-sitiunea separatistă a Ungariei. A-cestor stăruințe servesc majoritatea parlamentară și această majoritate se consideră ca rașin al guvernului. Nu este oare lucru lămurit, că dacă sințele semifiilor slave din Austria pen-tru independența politică ar fi încora-țate cu succes, aș fi nase și aici a-celeși contrasto ca și în Ungaria? Deci guvernul nu se va silire ore o grege febră să alunge spiritul ce domnește în fracțiunile federaliste? Cu cât e mai complicat edificiul unui stat cu atât sînt posibile și conflictele cele mai și mai cu seamă conflictu cele mai grave, acele ale conșinței care nu va pute să înfrunți în scurt timp în armata austriacă și întrebarea dacă oficerul ceh „va comanda să se tragă asupra poporului“, când un guvern va pro-cede mai serios față cu nice evenime-ntu cum au fost cele dela Kuchel-bad? Oare nu există în cultivarea se-paratistărilor slav dincoace „De Laita un pericul, care va spori greutățile ivite în Ungaria? Și oare aceste în-trebări se simt și conflictu cele mai și simțămările din Ungaria trebuie să provoace simțirea cea mai dăruoasă, simțirea îngrăditărilor suferite?

Preumblări prin espunșunea română.

IV.

Obiectele espunșunii, despre cari am vorbit până acum, cu excepțiunea multor ce aparțin Asilului Elena Doamna, privesc mai mult sau mai puțin lipsele vieții de toate zilele. Ne rămâne ca în acest din urmă ob-iectul să ne ocupăm puțin și de ob-iectele cele, cari se de scop a satis-facere cerințe mai nobile, spirituale. Amintim aici cu deosebire modelul unei scoale populare, (îndreptătură pînă cu lucrurile dela Asil), așa pre-

cum sub împugurările noastre au trebuit să fie și ar și pută fi înzestrate dacă nu toate, „el puțin scoalele noastre capitale. Colecțiunile de obiecte și mijloacele de învățămînt sînt lănu-țurile Seminarului Andreian din loc, cu care este împreunat și o școală de practică pentru fitori învățatori. Fi-nd scopul a arăta prin scapă espusă, ce se recere pentru o școală bine în-țocmită, esponeții au trebuit să pri-mească între mijloacele de învățămînt și obiecte, cari nu sînt fuctive de mână de români. Nu credem, că se va afla cînu-va, care să le fie aceasta înțocmită, și să se poată afla în lănu-țul edificiului se află un steliu, care în dreapta cuprinde o colecțiune de cărțile mai noue, folosite aici în scoale noastre populare, avînd a repre-senta tot odată un fel de bibliotecă școlară. În stînga sînt cărți de cu-prins diferit, de autori români, țipă-rite în tipografiile lui W. Kraff în Sibiu, tipografia arhiepiscopescă din Blaj și tipografa lui Neguș în Ghorla. În partea opusă a steliului tipogra-ful arhiepiscopesc din Sibiu, și espun-ă o colecțiune de țipărituri mai vechi și mai noue, esutate cu gust. Țipă-riturile mai vechi cu cirile, în două culori, dovedesc un gust solid însă cum grociu, cele mai noue, între cari unele cu ilustrații foarte bine ese-utate, dovedesc un progres frumos, ce această tipografie a făcut în anii din urmă. Cu gust, deși nu libere de oare cari defecte tehnice, sînt țipă-riturile, pentru unele opuri d'artă" pre-țu înțocmită în tipografiile A. Grecsun din Bucuresci.

Abstrăgînd dela partea tipogra-fică, opurile espuse ne vorbesc destul de elocuent, că și pe terenul literatu-ru se manifestă o îmbucurătoare miș-care, mai cu seamă pe terenul litera-turii școlare. Nu toate cele espuse aici sînt de aceeași valoare, unele manuale chiar ne spun, cum nu au să fie cărțile de școală; multe din ele însă sînt bine compuse atât din punct de vedere metodic, cât și din punct de vedere al limbii. Se sperim, că cu timpul această se va alege plina de grăunțe. Literatura curată științifică, precum și cea beletristică și drama-tică e puțin reprezentată; pentru cei ce cunosc după adevăr împugurările în care a trăit poporul nostru în trecut, și ca consecență naturală, împugurările, în care trebuie să trăiască și în prezent, străcia în literatura științifică și beletristică nu va fi nici e-nigmă, nici lucru străin.

Nu putem încheia puținele obser-vări privitoare la ale scoalei, fără a face o mențiune despre lănuțurile care s'au dezvoltat în cele școli grănițerești în introducere instrucțiunii în meserii. Împietitori de pălării de paie, facerea de corțe, de perți și a. (scoale din Orlat, Viștea Inferioară, Voila, Hatge), apoi scoalele de țepțe din Brașov, Scorei, Săligte, Rășinari și Si-biu, cari cultivă bine lucrul de mână și în sfârșit gimnasiiul din Nășeud. Pe lîngă herbarele frumoase espuse, com-punele de desebilită amintim desenul, me-tierul aceluși gămăsin, cari în formă și în esecutare dovedesc o bună con-ducere, gust și talent. Regretăm, că gimnasiiile noastre din Brașov și Blaj, cari se vor fi aflînd în împugurări analoge cu cel din Nășeud, nu s'au luat ostenela, a se reprezenta și ele la concursul general și lupta pacinică înscenată la Sibiu.

Dela școală și dela producțiunea literară, fie-ne permis a trece la pro-ducțiunea artistică. Despre producți-ile artelor nu s'au putut vorbi. Avem întîrșun afară de cele amintite la Asilul Elena Doamna, puține lucruri de valoare adevărat artistică, însă mai multe lucruri de școlari. Vina, că în această parte întimpăm puține lu-cruri de merit, abună seamă nu poate

fi lipsa de talent a Românilu pentru pictură și sculptură, căi începăturile, ce se manifestă în această direcțiune, ne dovedesc contrariul, că se trebuie căutăta în împugurarea, că producțiunea artistică, ca flaura în cul-tura științifică și înalte, se poate de-velopa cu succes numai la popoare, cari au putut luera-șute de ani în țigă, în linșice și în libertate la dezvoltare lor int-lectuală și spirituală. Dela un popor, care sute de ani a gemut sub jugul iobăgiei, care a fost înțut chiar cu intențiune în ignoranță și barbarie și care avea să lupte și de o lăpuă crăncenă pentru căstărea sa, nu se poate aștepta, că se s'ac pretul pe deplin artelor frumoase. Totuși avem în espunșionea noastră mai multe ta-blouri în ulei și câte-va sculpturi, cari morită toate lănu-ț. În fundul e-dificiului, via-ă-vis de intrare, jumă-tate de părăte din stînga e cuprinsă de o frumoșică colecțiune de portrete și studii. Cu deosebire escelează prin colorit cald, desen exact, 4 capete de studiu ale mult regretatului repausat artist Nicolae Popescu. Dela pictorul Nicolae Popescu se remarcă și un mai mult portret de bărbat amănunț al Românilor, între cari fără îndoială cele mai bine esecutate sînt portretele lui M. Coghălesanu, C. A. Rosetti și A. Mureșanu. Mai puțin nimerit ne pare portretul, însemnat în dimensiuni, al repositatului Metropolit Andreu Șaguna. Afară de portrete mai avem dela a-celăși măriștru o copie în bust, după tabloul lui Coreggio „Io și Jupiter“, „Gămlud răpit de vultur“ și o scenă din desamăn cu Sosebure și Lună-mare, căreia un biată mic voiescă o stînge lumina. Desemnul în toate lu-crările d'artă Popu, este corect, colorit însă este pe de o parte, în lumii, de o rogu particular, care face a personagele se apară încălțite și în-feriblate, ear în umbro e de un ce-nușiu particular, care face ca tablouri sale se apară pere reci. O sălă familie, zgăvînată în maniera măriștru-ilor italiani, de pictorul Vlădăreanu e bună în compoziție, are însă defecte în desenul și Sosebure la capul Ma-garoni și în colorit. Dragălaş, deși nu a avut originală în concepțiune, este mica biată cu un buchetaș de flori de câmp, zgăvînată de pictorul Ba-cea și din Bucovina. Desemnul, colorit și esecutarea dovedesc un adevărat talent. Portretele prelaților bis-ericesci Mețianu, A. St. Suluț și Bobb, zgăvîrate de un „pictor“ necunoscut, ne arată foarte apriat cum să nu se facă portrete.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Postal) Referitor la deschi-dera comunicații generale pe linia Ienolpei (Boros-Jenő-Boros-Sebes a celei ferate Arad-Valea-Crișului, ce va fi deschisă cu Sosebure la capul Ma-garoni, pentru lucrări publice și comu-nicație în consideranță, că întreaga comunicație dela Halmagiu mare trece mai esclusiv preste Arad și Butin cu datul 17 August n. Nr. 15,123 a dispus, ca posta ușoară de căi între Baia de Criș și Halmagiu mare dela 17 Sept. incul și comuncio numai de 4 ori pe septemână publicănd acasta cu adausul, că numita comu-nicație postală dela, linia amintită înșeșă va face Da. mineoa, Marța, Jola și Sămbăta.

* (D'Arile restante) în comi-tatul Sibiuului cari în suma de 127,000 fl. v. a. întrec cu mult suma d'arile restante în acest spirit, în urma unui concul al comițetului administrativ comițetens din 12 Sept. n. trebuie să se înșesace până în 30 Sept. n. aici dacă nu, se va întrebănta toată aplica-rea legii contra primarilor, pretorilor și contra organelor comunale. Spre acest

locuința liberă a edificiilor școlare și lemne pentru foc.

Doritorii de a concura la acest post au de a înainta suplicile lor înscrisute cu atestată de calificativul la oficiul parohial gr. or. român din comuna sus amintită până la 19 Septembrie a. c. st. v. observând, că acți concurenți cari vor putea documenta facultatea lor pentru propunerea limbii maghiare, vor fi preferați.

Poiana-Sirău, 28 Aug. (9 Sept.) 1881. In numele comitetului parohial:

Ioan Baloiu m. p., adm. protop.

Nr. 856. (173) 1-3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător la școala română gr. or. din preurbul Brașovului Teicla, pentru ocuparea acestui post se scrie concurs cu termen până în 25 Septembrie a. c. st. v.

Cu acest post este împreună un salariu anual de 250 fl. v. a.

Invățătorii ales este datorici a fi și școala de repetiție.

Concurenții au de a adresa pețițiunile înscrisute conform Statutului orgic și Regulamentului congresual oficiului ppreșbiteral în Brașov.

Brașov, 30 August 1881. Comitetul parohial. Vasile Sefca m. p., președinte.

Nr. 218. (174) 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala populară confesională din Ghimbav, protopreșbiteratul Branului, se scrie concurs cu termen până la 27 Septembrie a. c. st. v. în care va fi alegea.

Emolumentele sânt: 1. Salariu anual pentru școala ordinară, 210 fl. v. a.

2. Pentru școala de repetiție 30 fl. v. a. ce se solvează la tot pătărul de an din casa alodială.

3. Dala fie care școală o tasă de 20 cr.

4. Dreptul de pășune pentru 4 vite trăgătoare în preștură.

5. În tot anul un feneț de 1 1/2 car de fân;

6. Cartier corespunzător în edificiul școlii.

Dala concurenții se cere să aibă cel puțin 4 cl. gimnasiale, și cursul teologic sau pedagogic și atestată de calificativul învățătoresc, să fie verșată în cântările și tipicul bisericii noastre, spre a putea ocupa stănga, cu ce se cere adevărată o calificativul mai înaltă vor fi preferați.

Petițiunile înscrisute în sensul Stat. Organic și regulamentului din 1878 sânt a se adresa Prea os. Donn protopreșbiter Ioșif Barce, administrator tractului Branului, în Brașov.

Ghimnav, în 29 August 1881. În conțelegere cu oficiul protopreșbiteral:

Comitetul parohial gr. or. Nicolae Popoviciu m. p., paroh și președ.

Nr. 2440-1881 Șa. B. (109) 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notariu comunal în Sibiel preștura Săliștei se scrie concurs de nou cu termen până la 1 Octombrie a. c. st. nou.

Doritorii de a obține acest post vor să de a produce afară de documente necesare după art. de lege XVIII art. 1871 și teatinomial, că înțelegă și limba statului, și concurenșii sânt a se adresa Pretorelei cercual în Săliște.

Emolumentele sânt:

400 fl. salarii anual, cartier liber și locașe stabile de reprezentanță comunală pentru scrișe private.

Pretorele cercual.

Nr. 352. (107) 2-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci dala școlae confesionale gr. or. din comuncle mai jos numite, se deschide concurs cu termenul până în 15 Septembrie a. c. st. v.

1. Merceura. Salariu anual 150 fl. 4 orgii de lemne, din care e a se încălzi și școala și două împregiurări cartier liber.

2. Ludog. Salariu anual 200 fl. v. a. 20 fl. relut de lemne și cartier.

3. Armeni. Salariu anual 150 fl. și cartier liber în edificiul școlaei gr. or. 4. Dobărea. Salariu anual 100 fl. v. a.

5. Tău. Salariu anual 40 fl. v. a. și folosirea a 3/4 jugere de pământ arătoriu și feneț.

6. Oena-Sibiului, parochia inferioară. Salariu anual 150 fl. v. a. și casa alodială în rate lunare decursive; 10 fl. relut de cartier, 3/4 măji de sare, una porțiune de lemne din pădurea comunală.

Petițiunile înscrisute conform legilor în vigoare sânt a se adresa până în termenul sus indicat, în 15 Septembrie a. c. st. v. submănatului oficiu protopreșbiteral.

Dala Oficiului protopreșbiteral al tractului.

Merceura, 27 August 1881.

Ioan Droș m. p., adm. ppreșb.

Nr. 62. (163) 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea celor două posturi de învățătorii și un adjunct la școala confesională gr. or. Oșna superioară se deschide concurs cu termen până la 15 Septembrie vechiu a. c. inclusive.

Emolumentele sânt:

1. Pentru învățătorul primariu salariu anual 240 fl. v. a. plățiți din alodial comunal în rate lunare;

2. Pentru învățătorul al doilea 150 fl. v. a. plătiți 55 fl. din alodial comunal, ceără restul de 95 fl. din repartișia dala popor.

3. Pentru învățătorul adjunct 110 fl. v. a. plătiți din repartișia dala popor.

Doritorii de a o uapa aceste posturi a ași asterne petițiunile lor înscrisute în înțelesul statului organic în termenul președat Prea onorabilului oficiu protopreșbiteral în Merceura.

Învățătorii deveniți așei vor fi datorici a fi înă duminica, și sərbătoare o strană; eără cu țierea școlaei de repetiție se îndatorează învățătorul primariu.

Oșna, 19 August 1881.

În conțelegere cu oficiul ppreșbiteral. În numele comitetului parohial:

Ioan Hentesiu m. p., paroh gr. or.

Nr. 214. (105) 2-3

CONCURS.

Devenind stațiunea de învățătorii din comuna Șimot, protopreșbiteratul Branului vacant, carea până acum a fost ocupată numai de un învățător, în urma concluderii comitetului școlaei din 23/8 a. c. se deschid două posturi de învățătorii pentru a căror ocupare se scrie concurs.

Salariile împreună cu aceste posturi sânt:

1. Pentru postul de învățătorii primar 200 fl.

2. Pentru postul de învățătorii secundar 150 fl.

Salariile ambilor învățătorii se vor solvi în rate lunare, parte din fondurile bisericești și parte dala popor.

Pentru învățătorii primar se cere, să instruze elevii și elevole clasei a II-a, să aibă cunoștința limbii maghiare și celei germane, are a duce toate cele scripturistice în afacerile școlae.

Pentru învățătorii secundar se cere să instruze elevii și elevole clasei I-me.

Pentru ocuparea de o uapa aceste posturi învățătoresci au de aștei asterne petițiunile lor înscrisute cu atestată de botez, că sânt Români gr. or., atestată școlastică și de calificativul, în sensul statutului organic și al regulamentului congresual, la președintele comitetului parohial, ca comitet școlae până la 20 Septembrie a. c. st. v. în care și se va fi și alegea.

Din ședișia comitetului școlaei gr. or. înțată în Șimona la 23 August 1881.

În conțelegere cu Rever. D. Ioșif Barce protopreșbiter.

Pentru comitet.

Ioan Moșoiu m. p., paroh președ.

George Manoiu m. p., secretariu.

Nr. 132. (102) 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de cleric a III-a Râstogea cu șia Polăii ppreșbiteratul Turzii superioare, se scrie concurs cu termen de 30 zile dala prima publicare în jurnalul „Tel. Român”.

Emolumentele sânt:

1. Dala 600 familii din matera Râstogea și tot dala atătea din șia Polăii 2 fl. v. a.

2. Dala 600 familii din matera Râstogea câte o fl. de lucru a 50 cr. 30 fl. v. a.

3. Venitele stolare în sumă anuală de 65 fl.

4. Folosirea parohiei canonică din Râstogea și Polăii, constatată din păduri date cu ocașinea segregării, cu un venit anual de 40 fl.

5. Locuința în edificiul școlaei din Râstogea și folosirea grădinei de legumi alătore lungă acese, compute de 25.

Toate venitele anuale compute la olată dau suma de 400 fl. v. a.

Concurenții au de a ași adresa petițiunile lor înscrisute conform stat. org. și regulamentului congresual postor parochii din 1878 până în termenul sus indicat oficiului ppreșbiteral gr. or. al tractului Turzii superioare în Deda.

Râstogea în 4 August 1881.

În conțelegere cu oficiul ppreșbiteral conșentent.

Comitetul parohial.

Nr. 230 (148) 2-3

CONCURS.

În urma rescriștului conșistorial de sub Nr. 2719 școl. se scrie concurs pentru întregirea următoarelor posturi de învățătorii în protopreșbiteratul Solnoicului I.

1. Măgog. Salariu anual de 300 fl. v. a. cartier și lemne necesare de încălziți.

2. Baba 100 fl. v. a. cartier și lemnele necesare de încălziți.

3. Gostila 100 fl. v. a. cartier și lemnele necesare de încălziți.

4. Vinu m. a. r. 75 fl. v. a.

5. Cartușiu 72 fl. v. a. cu cartier și lemnele necesare de încălziți.

6. Dobricel 58 fl. cartier și lemnele necesare de încălziți.

7. Os. Poiana 58 fl. cartier și lemnele necesare de încălziți.

Doritorii de a ocupa vreunul din stațiunile acese au a asterne până la 25 Septembrie a. c. conșerșele înscrisute în sensul legilor din vigoare

oficiului protopreșbiteral gr. or. al tractului I. al Solnoicului.

Os. Giurgieți 21 August 1881. În conțelegere cu comitetul parohial.

Constantin Bodea m. p., adm. ppreșb.

Catalogul esopșiștișia române din Sibiu

se află de vândore în tipografia arhidiocesană, strada Macelarilor Nr. 37.

Prețul unui exemplor 30 cr. cu porto postal 35 cr. (169) 2

„Albina”

Institut de credit și de economii.

În sensul §§-lor 107 și 108 al statelor societății noastre prima tragere la sorși publică a scrișurilor fondare ale institutului nostru, anume a șerși I din anul 1859, va să fie în 18 Septembrie a. c. a. e. înscrite de amșede la 10 ora de băroul institutului (Sibiu, strada Baler Nr. 1.) în preșeșta unui notariu public.

Sibiui 9 Septembrie 1881.

(161) 2-2 Direcțiunea.

Licitație!

În Gărboreva de sus (lângă Alud) în S. 340 Septembrie a. c. se va licita dreptul de cămărașii al școlaei de pășune și pășuni folosite în comun ce se așă pe habitatul comunșia de tractare se astoreșce pe 7 Octombrie a. c. în 10 ore de dimineașă în sedișia acestui tribunal reg. la care să astăză prin acșeta totuși cei interesai și observare, că licitașia va să se facă în vor înțășia se va denunși pe șpeșe și cu ricișilor (cu un curatol ad actum.

În fine se înțacișia cu cei interesai și despreșce, că un exemplor al acșiei se poate vedă la acest tribunal în oarole oficiale.

Din sedișia tribunalului reg. din Elisabeta-polișta înțată la 27 Mai 1881.

(L. S.)

Ludovic Nagy m. p., Butak m. p., preș. notariu.

Nr. 6998-1881 șerș. (170) 1-3

EDICT.

În urma acșiei date de posesoratul privilegiat Gloveșcei contra fostilor loșobi de școlaei școlaei comșiale propozicișia înșterșii în termenul de pășune și habitatul folosite în comun ce se așă pe habitatul comunșia de tractare se astoreșce pe 7 Octombrie a. c. în 10 ore de dimineașă în sedișia acestui tribunal reg. la care să astăză prin acșeta totuși cei interesai și observare, că licitașia va să se facă în vor înțășia se va denunși pe șpeșe și cu ricișilor (cu un curatol ad actum.

În fine se înțacișia cu cei interesai și despreșce, că un exemplor al acșiei se poate vedă la acest tribunal în oarole oficiale.

Din sedișia tribunalului reg. din Elisabeta-polișta înțată la 27 Mai 1881.

(L. S.)

Ludovic Nagy m. p., Butak m. p., preș. notariu.

Nr. 2123-1881 șerș. (169) 2-3

EDICT.

În cauza de comșanșe a hotarului comșial Bălăvănșoiu Vărășia șia de tractare pentru înțeperea lucrărilor pregătitoare se astoreșce pe 17 Octombrie 1881 la 9 ore de dimineașă în sedișia tribunalului reg. din Elisabeta-polișta în comșna Bălăvănșoiu Vărășia, la care să astăză totuși acșia, cari sub titlul de proprietari sânt înțacișia cu cei interesai și despreșce, că un exemplor al acșiei se poate vedă la acest tribunal în oarole oficiale.

Dej 2 Septembrie 1881.

(L. S.)

Jude de Arșad, ca jude ppreșbiteral.

Manipulațiunea cu vinuri. Savașii practic noua carte de recepție anume apărută și care conșine: metodu comș să se nobilitize vinurile acșe naturale fără de viciu; condișia produșiei de vin fără striguri; cum să se facă din droșii (din 100 de lire 1000 litro), acșiașia metodu deșiașia ștătoșe o buterașă ofină de casă și vin fin de buteli; mai departe produșiei de musti foarte bun de poame, ogel de vin, acșiașia metodu de viciușare rum, licoruri, sucuri de fructe, droșii comprese, parfum, spirituoșe medicinale, balsamuri, acșiașia metodu de viciușare acșii de negoi, care acșie cșdășie preșce 100%.